

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση του ν.3126/2003 (ΦΕΚ 66/Α/19.3.2003)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ένα από τα διαρκή και διαπύσειας έντασης ζητήματα, που απασχολεί δίκαια για αρκετές δεκαετίες την ελληνική κοινωνία υπό κριτικό πρίσμα έναντι της πολιτείας, αποτελεί η εφαρμογή του Νόμου περί Ευθύνης Υπουργών, όπως αυτός εδράζεται στο άρθρο 86 του Συντάγματος . Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο, πως η άνω Συνταγματική Διάταξη πρέπει να είναι από εκείνες, που θα αναθεωρηθούν στην επόμενη Συνταγματική Αναθεώρηση . Ωστόσο, πολλάκις έως σήμερα έχει υπάρξει έντονη κοινωνική κριτική για ενδεχόμενη συγκάλυψη από πλευράς της νομοθετικής εξουσίας, ήτοι της Βουλής, σχετικά με ποινικές ευθύνες προσώπων της εκτελεστικής εξουσίας .

Ένα εκ των κυρίαρχων ουσιαστικών και νομικών ζητημάτων στο πεδίο της ευθύνης των υπουργών είναι και το κατά πόσο μία πράξη εντάσσεται στον στενό πυρήνα των πράξεων, που εκτελούνται μέσα στα αυστηρά καθοριζόμενα όρια των Μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, ώστε επέκεινα να θεωρείται, ότι η πράξη, ή η παράλειψη αυτή τελέσθηκε «ΚΑΤΑ» την άσκηση των καθηκόντων τους, ή αντίθετα εκτός και επ' ευκαιρία αυτών.

Είναι πρόδηλο, πως η πιο πάνω διάκριση του πεδίου, στα όρια του οποίου εντάσσεται η πράξη, ή η παράλειψη, που τελέσθηκε, αποτελεί κρίσιμη προϋπόθεση, η οποία πρέπει να διαγνωσθεί από τον εφαρμοστή του Νόμου, είτε κατά την ποινική προδικασία, είτε κατά την κύρια διαδικασία, προκειμένου να παραχθεί η κρίση για την εφαρμογή, ή όχι του ειδικού ποινικού συστήματος κρίσης πράξεων, ή παραλείψεων μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών, καθώς το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως και ο εφαρμοστικός νόμος αυτού, ήτοι το άρθρο 1 του ν. 3126/2003, σαφώς οριοθετούν την επιφυλασσόμενη από αυτό ειδική ποινική μεταχείριση ΜΟΝΟ στα αδικήματα εκείνα, που τελέσθηκαν «ΚΑΤΑ» την άσκηση των καθηκόντων των προσώπων αυτών.

Για τον λόγο αυτό καθίσταται επιτακτική η ανάγκη της , σύμφωνα με το άρθρο 77 παρ. 1 του Συντάγματος, αποσαφήνισης με ερμηνευτική διάταξη νόμου των κρίσιμων εγκλημάτων, που απαντώνται στα διεθνή ποινικά χρονικά του πεδίου της διαφθοράς Πολιτικών Αξιωματούχων και

τελούνται όχι «κατά», αλλά ΕΚΤΟΣ και ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ της άσκησης των καθηκόντων των Μελών των Κυβερνήσεων και των Υφυπουργών.

Τέτοια εγκλήματα προδήλως είναι αυτά, που περιγράφονται στο άρθρο 159 του ποινικού κώδικα ως Δωροληψία Πολιτικών Αξιωματούχων και εκείνα, που περιγράφονται στα άρθρα 2 και 3 του νόμου 3691/2008 περί Παράνομης Νομιμοποίησης εσόδων από Εγκληματικές δραστηριότητες, τα οποία πρέπει να εκδικάζονται από την Τακτική Ποινική Δικαιοσύνη με την τακτική διαδικασία .

Για τους πιο πάνω λόγους προτείνουμε την ακόλουθη διάταξη νόμου: